

raade tror jeg ikke, at vi kunne naa at faa noget Systemskifte, og man gør vist rettest i at antage, at disse Summer, som saaledes findes det ene Aar paa den ene Finanslov og det andet Aar paa den anden Finanslov, veje op imod hinanden. Og saa viser det sig i Virkeligheden, som ogsaa det ærede Medlem indrømmede, at Militærudgifterne ere stegne og stegne ganske betydeligt under den nuværende Administration, og det er det, som jeg har beklaget mig over, idet jeg tror, at der ude i Befolkningen var en Forventning om, at naar Venstrereformpartiet kom til Magten, saa skulde der ske en Nedgang paa de militære Omraader. Det var ikke engang saaledes, at Befolkningen krævede, at Stillingen skulde opretholdes, men Befolkningen har lydeligt og klart krævet, at Udgifterne skulde nedsættes. Og det er dette, jeg har hævdet ikke er sket, og jeg har advaret mod, saa vidt min Røst kan høres, at man farer videre paa denne Vej.

Ligeledes, hvad det angaar med de særlig vedtagne Love, saa er det jo saaledes, at det ene Aar vedtages en særlig Lov og det næste Aar en anden særlig Lov, og det er vanskeligt at holde dem ude fra hinanden. Naar ærede Medlemmer nu sige om Kanonerne, at naar de resterende 2,375,000 Kr., som vi endnu skyldte, blive betalte, saa komme de ikke igen, vil jeg dertil sige, at jeg er temmelig sikker paa, at hvis ikke Forsvarskommissionen sætter en alvorlig Stopper derfor, saa kommer der nok noget nyt frem, saa kommer der nok nogle ny Ønsker fra den højterede Krigsminister om at faa nogle ny Kanoner. For det er saadan med dette Stads, havde jeg nær sagt, at det bliver ikke slidt op, før der fremkommer noget nyt og bedre — eller værre, kan man sige, idet det ganske naturligt er værre Ting, naar de ere bedre egnede til at ødelægge Folks Liv og Helsen, og naar der kommer noget nyt, saa skal man have det, og saa faa vi en særlig Lov igen. Nej, vi maa regne med det, som det er, og se paa, hvordan vi have det med vor Pengepung, og vi maa sige, at alle de Penge, der gaa til den Slags Ting, gaa til Militærudgifter.

Det ærede Medlem sagde, at det vilde være beklageligt, om det stod for Befolkningen, som om vore Militærudgifter var ca. 20 Mill. Kr. Men det er netop saaledes, at de ere oppe derved, og det kunne vi ikke komme bort fra. Med Hensyn til de Smaating, som det ærede Medlem omtalte — der var en hel Del Poster paa

2,000 og 8,000 Kr. o. s. v., jeg noterede det ikke op, jeg kan senere læse det i min Rigsdagstidende — skal jeg kun henvise til, at da jeg sidst sluttede mine Bemærkninger om dette Spørgsmaal, sagde jeg, at det kunde være, at der var regnet lidt galt hist og her, og at man her og der kunde se noget anderledes paa det, men saa gav jeg ærede Medlemmer 700,000 Kr., som de kunde tage disse Smaating af. Og det samme Sted vil jeg henvise det ærede Medlem til. Disse 700,000 Kr. ere Renterne af de 20 Mill. Kr., som vi bruge hvert Aar til Militærvæsenet.

Der var kun en virkelig Indvending, som det ærede Medlem gjorde mod det af mig opstillede Regnskab, og det var den, at det var uberettiget af mig at opstille blandt Summerne for 1901—02 det Beløb 356,170 Kr. 83 Ø. som blev udgivet i Henhold til Lov om midlertidig Lønningstillæg, fordi denne Lov var bleven vedtagen Aaret i Forvejen, altsaa under Højres Administration, selv om Beløbet først var kommen til Udbetaling i det følgende Aar (*Zahle*: Den havde virket i det foregaaende Aar). Hvis jeg maa yderligere oplyse det ærede Medlem om denne Sag, saa skal jeg meddele ham, at denne Lov blev færdig her i Rigsdagen 29. Marts 1901, og der fulgte ingen Penge med denne Lov, Pengene kom først med paa Tillægsbevillingsloven, som blev forelagt den 20. December 1901. Paa denne Tillægsbevillingslov blev der under Finansministeren foreslaaet Bevillinger til 400,000 Kr. og deriblandt var ogsaa det, der skulde udbetales til de militære Ministerier, medens derimod Udgifterne til de midlertidige Lønningstillæg til Jernbanens Embedsmænd og ligeledes til Embedsmændene under Landbrugsministeriet stode paa de vedkommende Ministres Paragraffer. Altsaa denne Lov var færdig fra Rigsdagen den 29. Marts 1901, men Bevillingen skete først i Samlingen 1901—02. Det var ikke muligt at afgøre, hvorledes denne Udgift vilde forme sig, og det var derfor nødvendigt at se efter i Statsregnskabet for 1901—02. Der finder man opgivet, hvor meget der er gaaet til i dette Finansaar. Faktisk ere Pengene bevilgede og udbetalte i Samlingen 1901—02, men det ærede Medlem har Ret i, at det var lige i Slutningen af Højres Regimente, at Loven blev vedtagen. Jeg tror ikke, man kan opføre det anderledes, end jeg har gjort, nemlig som en Bevilling, der er givet i Samlingen 1901—02, og Bevillingens Størrelse har jeg fundet ved at se efter